

Finansdepartementet
Internationella och ekonomiska avdelningen
Fördelningsanalysenheten

Teknisk bilaga till Ekonomisk jämställdhet november 2022

I denna bilaga redogörs för de inkomstbegrepp, bakgrundsvariabler och datamaterial som används i prop. 2022/23:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. bilaga 3. De beräkningsmetoder som används beskrivs också.

Inkomstbegrepp

Disponibel inkomst: Sammanlagd inkomst från lön, kapital, näringsverksamhet och positiva transfereringar minus negativa transfereringar såsom skatt, betalt underhållsbidrag och återbetalda studielån. Erhållna studielån ingår som en positiv transferering.

För att undersöka individers ekonomiska självständighet, grundad på de inkomster som tillfaller individen själv, beräknas individens disponibla inkomst. Det sker genom att individens inkomster summeras medan hushållsgemensamma inkomster, som t.ex. bostadsbidrag, fördelas lika mellan hushållets vuxna. Individens disponibla inkomst är särskilt viktig i jämförelsen av kvinnors och mäns ekonomiska självständighet.

Utökad inkomst: Disponibel inkomst kompletteras så att individens inkomst även omfattar subventioner för individuella välfärdstjänster som t.ex. utbildning och hälso- och sjukvård. Värdet av subventioner för individuella välfärdstjänster som nyttjas av barn fördelas lika mellan föräldrarna, vare sig föräldrarna är sammanboende eller särlevande.

Lön: Överenskommen månadslön omräknad till heltid. Lönestrukturstatistikens månadslön innehåller flera olika lönekomponenter. Förutom fast lön ingår även fasta lönetillägg och ett stort antal rörliga

lönstillägg som t.ex. tillägg för obekvämt arbetstid. Även sjuklön (den lön samt övriga anställningsförmåner som arbetsgivaren har ansvar för vid arbetstagarens sjukdom) ingår i löneinkomsten. Årsvisa belöningsystem som t.ex. bonus, vinstdelning eller tilldelning av aktier/optioner ingår inte i lönestrukturstatistiken.

Standardvägd månadslön: För att få en bild av löneskillnaderna mellan kvinnor och män kan strukturella skillnader som sammanhänger med yrke, ålder och utbildning rensas bort genom s.k. standardvägning. Detta sker genom att genomsnittlig månadslön för respektive kön beräknas för kombinationer av fyra åldersgrupper, två utbildningskategorier, två arbetstidsgrupper, två sektorsgrupper (privat sektor och offentlig sektor) och inom varje yrke (429 yrken inom standard för svensk yrkesklassificering [SSYK 12]). Dessa genomsnittslöner vägs för respektive kön samman med antalet anställda inom varje grupp.

Arbetsinkomst: Lön samt inkomst eller underskott av näringsverksamhet (inkluderar den inkomst från fåmansföretag som beskattas som tjänst).

Kapitalinkomst: Kapitalvinster och kapitalförluster samt övriga kapitalinkomster. Kapitalvinster och kapitalförluster består av nettot av realiserade kapitalvinster och kapitalförluster som uppstår vid försäljning av reala eller finansiella tillgångar. Övriga kapitalinkomster består av olika typer av ränte- och utdelningsinkomster. Ränteutgifter beaktas inte i beräkningen av kapitalinkomsterna, utan endast i beräkningen av individens skatt.

Transfereringar: Pensioner, lönerelaterade transfereringar och försörjningsrelaterade transfereringar. Pension består av allmän pension (tidigare ålderspension), tjänstepension, privat pensionsförsäkring, arbetsskadelivränta och livränta. Lönerelaterade transfereringar består av transfereringar i syfte att ersätta inkomstbortfall när en förvärvsaktiv person inte kan arbeta på grund av t.ex. sjukdom eller vård av barn. Försörjningsrelaterade transfereringar består av transfereringar i syfte att öka inkomsten för hushåll med låga inkomster och/eller barn.

Skatter: Endast de skatter och avgifter som individen själv betalar för beaktas i beräkningen av disponibel inkomst, dvs. direkta skatter (såsom inkomstskatt), allmän pensionsavgift och fastighetsavgift, med avdrag för de skattereduktioner som berör individen.

Grupper och bakgrundsvariabler

Inkomstgrupper: Grupper som skapas när individer i en population ordnas efter storleken på inkomsten och därefter delas in i lika stora grupper, t.ex. decilgrupper (dvs. tio lika stora grupper). Den del av populationen som har lägst inkomster finns i den lägsta inkomstgruppen, och de med högst inkomster finns i den högsta inkomstgruppen. När indelningen i inkomstgrupper görs separat för kvinnor respektive män är andelen av kvinnorna och andelen av männen i de olika inkomstgrupperna lika stora. Däremot kan nivån på den disponibla inkomsten skilja sig åt mellan kvinnor och män i samma inkomstgrupp. Kvinnor har i genomsnitt lägre inkomst än män, framför allt i de högre inkomstgrupperna.

Datamaterial

HEK – Hushållens ekonomi

Urvalsundersökningen Hushållens ekonomi (HEK) var 1975–2013 källan till Sveriges officiella inkomstfördelningsstatistik. Från och med undersökningsåret 2014 ersätts HEK av en totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF).

HEK var en urvalsundersökning som genomfördes varje år. Urvalet bestod av personer som var 18 år eller äldre och folkbokförda i landet i slutet av undersökningsåret. Både urvalspersonen och tillhörande hushållsmedlemmar ingick i undersökningen. Uppgifterna samlades in från deklaraionsuppgifter, telefonintervjuer och olika administrativa register. I den sista versionen av HEK (2013) ingick ca 39 000 individer fördelade på ca 17 000 hushåll.

TRIF – Totalräknad inkomstfördelningsstatistik

Den totalräknade registerbaserade inkomstfördelningsstatistiken (TRIF) baseras helt och hållet på administrativa register från bl.a. Skatteverket och Försäkringskassan. Den ersätter sedan 2014 urvalsundersökningen HEK. TRIF har samma syfte som HEK, nämligen att beskriva utvecklingen och fördelningen av hushållens inkomster. Framställningen av statistiken skiljer sig dock åt, vilket medför att de båda datakällorna inte är fullt jämförbara. De huvudsakliga skillnaderna är undersökningarnas upplägg och konstruktionen av hushållsbegrepp.¹ Eftersom hushållsbegreppet inte ligger till grund för beräkningen av individuell disponibel inkomst har

¹ Se Övergång från urvalsbaserad till totalräknad inkomstfördelningsstatistik (SCB, Hushållens ekonomi, bakgrundsfakta 2016:1).

omläggningen av statistiken sannolikt marginell betydelse för skillnaden mellan kvinnors och mäns inkomster.

Den officiella inkomststatistiken omfattar i huvudsak inkomster från arbete och olika transfereringar i Sverige. Inför publiceringen av statistiken för 2020 har Statistiska centralbyrån (SCB) dock kompletterat Inkomst- och taxeringsregistret med pensions- och löneinkomst från Danmark, Finland, Island och Norge för 2011–2020.² SCB har analyserat effekten av revideringen på statistik om förvärvsinkomster och ekonomisk standard. Analysen visar att inkomsterna ökar generellt mer för män än för kvinnor.

STAR – Statistiskt analysregister

Finansdepartementet har i arbetet med den analys av den ekonomiska jämställdheten som lämnas varje år i en bilaga till budgetpropositionen också använt ett obundet slumpmässigt urval från den totalräknade statistiken (TRIF). Det gör beräkningar mindre tidskrävande. Detta urval finns tillgängligt för 2013–2020 och refereras till som STAR i bilagan. I STAR-urvalet för 2020 ingår ca 2,0 miljoner individer, varav ca 1,3 miljoner är 20 år och äldre.

Lönestrukturstatistik

Lönestrukturstatistiken har till syfte att årligen ge en översiktlig och jämförbar statistik om lönestrukturen för hela arbetsmarknaden. Den belyser lönenivå och lönestruktur. Statistiken innehåller uppgifter om kön, ålder (18–66 år), yrke, utbildning, näringsgren och region. Den är därför lämplig att använda som underlag för olika analyser och jämförelser mellan kvinnors och mäns löner. Statistiken är uppdelad i fem grupper: privat sektor (arbetare respektive tjänstemän), kommunal sektor, regionsektor och statlig sektor. Statistiken baseras på totalundersökningar av kommuner, regioner och staten samt en urvalsundersökning av ungefär 50 procent av löntagarna i den privata sektorn. Samtliga företag med minst 500 anställda deltar varje år.

LISA – Longitudinell integrationsdatabas för sjukförsäkrings- och arbetsmarknadsstudier

I analysen av livscykelgrupper används ett datamaterial som består av lönestrukturstatistiken och uppgifter från Longitudinell integrationsdatabas för sjukförsäkrings- och arbetsmarknadsstudier (LISA). I materialet ingår

² Se Nordiska inkomster i IoT och inkomststatistiken 2011–2019 (SCB 2021).

även det hushållsbegrepp som används i mikrosimuleringsmodellen FASIT vid beräkning av hushållsbaserade ersättningar (familjeenhet).

LISA är en longitudinell databas som innehåller bl.a. detaljerade data om sjukförsäkringen, föräldraförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen på individnivå. Från och med 1990 finns data för samtliga personer som är 16 år eller äldre och som var folkbokförda i Sverige den 31 december det aktuella året. Data om personer som är 15 år finns fr.o.m. 2010.

AKU – Arbetskraftsundersökningarna

Arbetskraftsundersökningarna (AKU) är en urvalsundersökning som genomförs av SCB. Syftet med AKU är att beskriva den aktuella arbetsmarknadssituationen för personer i åldrarna 15–74 år samt att ge information om utvecklingen på arbetsmarknaden. AKU visar bland annat antal sysselsatta och arbetslösa per månad, kvartal och år.

Undersökningarna baseras på ett representativt urval av befolkningen. Bruttourvalet under 2021 bestod av ca 170 000 personer, varav knappt 80 000 svarade på undersökningarna. Datainsamlingen sker i första hand genom telefonintervjuer genomförda av SCB:s intervjuare.

AKU har sedan den 1 januari 2021 anpassats till EU:s nya ramlag för den sociala statistiken (förordning [EU] 2019/1700). Den nya förordningen innebär bl.a. förändringar avseende målpopulationen, vissa definitioner och blankettens utformning. Samtidigt förändrades även AKU:s hjälpinformation. Förändringarna av AKU har medfört tidsseriebrott och därför har SCB publicerat länkade serier (dvs. serier där data före tidsseriebrottet har anpassats till serien efter tidsseriebrottet). Dock är inte alla serier länkade. Exempelvis är ett antal av de serier som används i bilagan Ekonomisk jämställdhet inte länkade. Där tidsseriebrott förekommer finns en anmärkning om detta.

TID – Tidsanvändningsundersökning

TID – en studie av tidsanvändning bland kvinnor och män – är en urvalsundersökning som genomfördes av SCB på uppdrag av regeringen mellan mitten av september och mitten av december 2021. Den totala urvalsstorleken innefattade 18 000 individer i åldrarna 18–84 år. Svarefrekvensen var 31,7 procent. Syftet med TID var framför allt att mäta hur kvinnor och män använder sin tid med fokus på det obetalda hem- och

omsorgsarbetet. Aktiviteterna kan inte summeras då personer kan göra flera saker samtidigt och tiden då skulle räknas dubbelt.

Beräkningsmetoder

FASIT

I den analys av fördelningen av ekonomiska resurser mellan kvinnor och män som lämnas varje år i en bilaga till budgetpropositionen används mikrosimuleringsmodellen FASIT för att analysera effekter av regeringens politik. Till grund för beräkningarna ligger STAR-data för 2020. Modellen tillåter undersökningar av hur disponibel inkomst m.m. påverkas av en ändring av reglerna för beräkning av olika skatter och transfereringar. Från och med 2021, där utfallsdata ännu inte finns tillgängliga, görs en framskrivning av de ekonomiska och demografiska förhållanden som väntas gälla (se nedan). Det är även möjligt att med FASIT undersöka hur en regeländring påverkar marginaleffekter och ersättningsgrader för hushållen. Effekterna kan undersökas för olika grupper (inkomstgrupper, hushållstyper etc.) eller aggregerat till samhällsnivå.

Framskrivningen av data, för att möjliggöra analyser av åren efter det senaste utfallsåret, görs i två steg. Först kalibreras datamaterialets urvalsvikter så att kända ändringar i befolkningsstrukturen och andra uppgifter om antal återspeglas.³ Genom kalibreringen justeras det antal individer som representeras av en viss individ i datamaterialet utan att individens övriga variabelvärden påverkas. För att justera vissa inkomstvariabler med avseende på den kända utvecklingen tillämpas sedan proportionell skalning. Detta görs bl.a. för löner, kapitalvinster och övriga kapitalinkomster.

Beräkning av välfärdstjänster

FASIT används för att beräkna värdet av offentligt finansierade individuella välfärdstjänster och fördela dessa på individerna. Välfärdstjänsterna omfattar alla individuella tjänster inom områdena hälso- och sjukvård, kultur och fritid, utbildning samt socialt skydd.⁴ Uppgifter om kostnaderna hämtas fr.o.m. 2015 från nationalräkenskaperna. Det som beaktas är den offentliga

³ Detta gäller antal utbetalade a-kassedagar, antal föräldrapenningdagar, antal individer i arbetsmarknadspolitiska program, antal sysselsatta i olika arbetsmarknadssektorer, antal sjukpenningdagar, antal individer med sjukersättning eller aktivitetsersättning, antal individer med inkomstgrundad ålderspension samt antal individer med garantipension.

⁴ Av SCB:s dokumentation Offentliga välfärdstjänster 2015 framgår i detalj hur beräkningarna görs. Barnomsorg redovisas som ett eget område i den här redogörelsen. Där ingår förskola, som i nationalräkenskaperna tillhör området utbildning, samt pedagogisk omsorg och fritidshem, som i nationalräkenskaperna tillhör området socialt skydd.

förvaltningens konsumtionsutgifter, exklusive ingående mervärdesskatt, och den offentliga förvaltningens bidrag till hushållens icke vinstdrivande organisationer. De avgifter som betalas av användaren, t.ex. förskoleavgifter, är borträknade från konsumtionsutgifterna, dvs. det är nettoutgiften som används.

På områden där det finns uppgifter om konsumtion av välfärdstjänster på individnivå har utgifterna fördelats på dessa individer.⁵ Det gäller hela utbildningsområdet och delar av socialt skydd. Totalt sett fördelas ca 50 procent av utgifterna på individer. För områden där det inte finns uppgifter om konsumtion på individnivå har totala kostnader beräknats för olika grupper, t.ex. efter ålder och kön, och sedan fördelats på individer efter gruppstillhörighet.

När effekter av aktuella reformer avseende olika individuella välfärdstjänster beräknas är konsumtionsmönstren i FASIT utgångspunkten. Välfärdstjänsterna är där uppdelade i ca 30 kategorier, t.ex. grundskola och äldreomsorg, där varje kategori har ett eget konsumtionsmönster. Varje enskild reform bedöms tillhöra någon av dessa kategorier. Värdet av tjänsten fördelas därefter i befolkningen enligt det befintliga konsumtionsmönstret för den aktuella kategorin. Reformen som är av mer generell karaktär fördelas enligt det konsumtionsmönster som gäller för välfärdstjänsterna totalt.

Vid beräkning av utökad inkomst beräknas värdet av välfärdstjänsterna separat för kvinnor respektive män. Värdet av individuella välfärdstjänster för barn fördelas lika mellan föräldrarna, oavsett om föräldrarna är sammanboende eller särlevande.⁶

Dekomponering av gapet mellan kvinnors och mäns arbetsinkomster

Arbetsinkomstgapet, G^A , definieras som

$$G^A = (\bar{L}_m - \bar{L}_k) / \bar{L}_m = 1 - (\bar{L}_k / \bar{L}_m). \quad (1)$$

Här betecknar \bar{L}_k och \bar{L}_m den genomsnittliga årsarbetsinkomsten för samtliga kvinnor respektive män i åldrarna 20–64 år.

⁵ SCB fördelar utgiften för äldreomsorg på de individer som faktiskt har fått äldreomsorg. I denna redogörelse fördelas värdet av äldreomsorgen i stället med en försäkringsansats, där kostnaden fördelas över riskgrupper baserat på ålder och kön. Skälet är att värdet av äldreomsorgen inte bara gynnar dem som behöver äldreomsorg, utan den har också ett värde för dem som kan komma att behöva tjänsten.

⁶ Detta är en förändring jämfört med tidigare redovisning. Till och med 2017 fördelades barnens välfärdstjänster jämnt mellan de vuxna i det hushåll barnet var folkbokfört.

Syftet med dekomponeringen är att spalta upp arbetsinkomstgapet mellan kvinnor och män i (1) på tre separata delkomponenter:

- relationen mellan andelen kvinnor respektive män som har haft inkomst från arbete under året (lön)
- relationen mellan kvinnors och mäns genomsnittliga bruttotimlön bland personer med inkomst från arbete
- relationen mellan kvinnors och mäns genomsnittliga antal årsarbetstimmar bland personer med inkomst från arbete (lön).

Genomsnittlig arbetsinkomst för kvinnor och män som har haft inkomst från arbete under året, \bar{A}_k och \bar{A}_m kan skrivas som

$$\begin{aligned}\bar{A}_k &= \overline{W_k * H_k} \\ \bar{A}_m &= \overline{W_m * H_m}.\end{aligned}\quad (2)$$

Här är W timlön och H antal årsarbetstimmar. När man beaktar att det kan finnas en samvariation mellan W och H kan (2) omformuleras som

$$\begin{aligned}\bar{A}_k &= \bar{W}_k * \bar{H}_k + cov(W_k, H_k) = \bar{W}_k * \bar{H}_k * K_k \\ \bar{A}_m &= \bar{W}_m * \bar{H}_m + cov(W_m, H_m) = \bar{W}_m * \bar{H}_m * K_m,\end{aligned}\quad (3)$$

där

$$\begin{aligned}K_k &= 1 + \frac{cov(W_k, H_k)}{\bar{W}_k * \bar{H}_k} \\ K_m &= 1 + \frac{cov(W_m, H_m)}{\bar{W}_m * \bar{H}_m}.\end{aligned}\quad (4)$$

Den genomsnittliga arbetsinkomsten för samtliga kvinnor respektive män (dvs. när hänsyn även tas till personer som har en arbetsinkomst lika med noll) kan därmed skrivas som

$$\begin{aligned}\bar{L}_k &= D_k * \bar{A}_k = D_k * \bar{W}_k * \bar{H}_k * K_k \\ \bar{L}_m &= D_m * \bar{A}_m = D_m * \bar{W}_m * \bar{H}_m * K_m.\end{aligned}\quad (5)$$

Här betecknar D_k och D_m andelen kvinnor respektive män som har haft inkomst från arbete under året. Kvinnors andel av mäns arbetsinkomst ges då av:

$$\frac{\bar{L}_k}{\bar{L}_m} = \frac{D_k}{D_m} * \frac{\bar{W}_k}{\bar{W}_m} * \frac{\bar{H}_k}{\bar{H}_m} * \frac{K_k}{K_m}.\quad (6)$$

Genom att kombinera (1) och (6) erhålls arbetsinkomstgapet:

$$G^A = 1 - \frac{D_k}{D_m} * \frac{\bar{W}_k}{\bar{W}_m} * \frac{\bar{H}_k}{\bar{H}_m} * \frac{K_k}{K_m}. \quad (7)$$

Skattningar av komponenten K_k/K_m visar att denna kvot ligger väldigt nära ett. Därför bortses helt från denna komponent, vilket gör att (7) förenklas något:

$$G^A = 1 - \frac{D_k}{D_m} * \frac{\bar{W}_k}{\bar{W}_m} * \frac{\bar{H}_k}{\bar{H}_m}. \quad (8)$$

Enligt detta uttryck kan gapet i arbetsinkomst mellan kvinnor och män således skrivas som ett minus produkten av de tre delkomponenter som listades inledningsvis.

Dekomponering av lönegapet mellan kvinnor och män

Blinder-Oaxaca-dekomponering

För att analysera skillnader i genomsnittlig grundlön mellan kvinnor och män används en s.k. Blinder-Oaxaca-dekomponering, som baseras på modeller utvecklade av Blinder (1973) och Oaxaca (1973).

I ett första steg skattas tre löneekvationer, en för kvinnor, en för män och en poolad, där både kvinnor och män ingår. Löneekvationerna definieras som:

$$\begin{aligned} \ln W_P &= x_P \beta_P + \varepsilon_P && \text{Poolad} \\ \ln W_K &= x_K \beta_K + \varepsilon_K && \text{Kvinnor} \\ \ln W_M &= x_M \beta_M + \varepsilon_M && \text{Män} \end{aligned}$$

Med $\ln W$ avses logaritmen av lönen, och x representerar kvalifikationer (inklusive intercept), i detta fall ålder, utbildningsnivå, sektor och yrke. β representerar marginaleffekter, vilka kan betraktas som priser (lönepremier) eller vara ett mått på den marginella avkastningen relaterad till respektive variabel, t.ex. utbildningsnivå, ålder eller att arbeta i ett visst yrke eller sektor. ε är en felterm.

Metoden i bilagan följer arbeten av Oaxaca och Ransom (1994) samt Neumark (1998) och använder den poolade löneekvationen (med både kvinnor och män) som referens. Då kan löneskillnaden mellan kvinnor och män uttryckas som:

$$\overline{\ln w}_M - \overline{\ln w}_K = \underbrace{(\bar{x}_M - \bar{x}_K)\hat{\beta}_P}_{\text{Förklarad del}} + \underbrace{\bar{x}_K(\hat{\beta}_P - \hat{\beta}_K) + \bar{x}_M(\hat{\beta}_M - \hat{\beta}_P)}_{\text{Oförklarad del}}.$$

Den ena delen av lönegapet, som ofta beskrivs som den ”förklarade” delen, beror på observerbara skillnader mellan kvinnors och mäns egenskaper mellan kvinnor och män som kan påverka lönen, och som finns med i modellen. I bilagan är dessa egenskaper ålder, utbildningsnivå, sektor och yrke. Den andra delen, som ofta beskrivs som den ”oförklarade” delen, är den del av lönegapet som inte beror på de variabler som ingår i modellen.

JMP-dekomponering

JMP-dekomponering (se t.ex. Juhn, Murphy och Pierce, 1991 och 1993) möjliggör en dekomponering av orsakerna till hur löneskillnaden mellan kvinnor och män förändrats mellan två tidpunkter.

På samma sätt som med Blinder-Oaxaca-dekomponering skattas en poolad löneekvation, där både kvinnor och män ingår:

$$\ln W_P = x_P \beta_P + \sigma_P \theta_P.$$

Skillnaden mellan dessa och löneekvationerna i Blinder-Oaxaca-dekomponeringen består i att residualen, ε , dekomponeras i två delar. Den första komponenten, σ , är en skalfaktor som är identisk med residualens standardavvikelse. Den andra delen, θ , är en lägesfaktor som är stokastisk och definierad som en standardiserad residual. Det innebär att medelvärdet är lika med noll och att variansen är lika med ett.

Skillnaden mellan kvinnors och mäns löner vid två tidpunkter blir:

$$\Delta \overline{\ln w}_2 - \Delta \overline{\ln w}_1 = (\overline{\ln w}_{M2} - \overline{\ln w}_{K2}) - (\overline{\ln w}_{M1} - \overline{\ln w}_{K1}).$$

Här betecknar $\overline{\ln w}$ den genomsnittet för logaritmen av lönen för kvinnor (K) respektive män (M), och 1 och 2 betecknar tidpunkterna 1 och 2 (i bilagan är 2010 tidpunkt 1 och 2020 tidpunkt 2). Δ betecknar därför skillnaden mellan kvinnor och män vid en given tidpunkt.

Om den poolade löneekvationen (med både kvinnor och män) används som referens kan skillnaden mellan kvinnors och mäns löner vid en tidpunkt dekomponeras som:

$$\begin{aligned} \overline{\Delta \ln w_2} - \overline{\Delta \ln w_1} &= \underbrace{(\Delta \bar{x}_2 - \Delta \bar{x}_1) \beta_{2P}}_{\text{Kvantitetseffekt}} + \underbrace{\Delta \bar{x}_1 (\beta_{2P} - \beta_{1P})}_{\text{Priseffekt}} \\ &\quad \underbrace{\hspace{10em}}_{\text{Förändring av det förklarade lönegapet}} \\ &+ \underbrace{(\Delta \bar{\theta}_{2P} - \Delta \bar{\theta}_{1P}) \sigma_{2P} + \Delta \bar{\theta}_1 (\sigma_{2P} - \sigma_{1P})}_{\text{Förändring av oförklarad lönegap}}. \end{aligned}$$

Kvantitetseffekten representerar förändringar i könsskillnader i variablerna i x som används i löneekvationen (i bilagan används variablerna ålder, utbildningsnivå, sektor och yrke). Preiseffekten representerar förändringar i den uppskattade avkastningen, β , till variablerna i löneekvationen.

Förändringen av det oförklarade lönegapet mäter förändringar i nivåerna och variansen av kvarvarande effekter som inte fångas upp av kvantitets- och priseffekterna.